

gøres paa Finansloven eller udenfor Finansloven, er mig naturligvis praktisk talt ligegyldigt, saa at denne Diskussion, hvis den skal fortsættes her eller i Udvalget, behøver ikke at dreje sig om det rent formelle, men om det reelle Spørgsmaal, om der er Mulighed for gennem Indkomst- og Formueskatten at afbalancere de forskellige Aars Behov for Indtægter. Det synes jeg, der maa være.

Med disse Ord skal jeg slutte mine Bemærkninger til de ærede Ordførere. Det er muligt, at jeg ikke har taget alt med, hvad der er blevet fremsat, ikke fordi jeg agter de Bemærkninger ringe, der er fremsat om andre Ting, men fordi vi i denne Diskussion til en vis Grad maa begrænse os. Formentlig vil der ved Udvalgsbehandlingen blive Lejlighed til at tage alle de Spørgsmaal op, som er rejst, og som vil rejse sig senere, thi heller ikke de ærede Ordførere har formentlig fremdraget alle de Synspunkter, som de agter at fremdrage, ud fra den Betragtning, at Lovforslaget vil blive henvist til Udvalgsbehandling, saa at vi dér kan komme til at behandle de enkelte Spørgsmaal nærmere.

Wilmann: Den højtærede Finansminister har nu udførligt og grundigt og udmærket imødegaaet de Indvendinger, der er fremsat navnlig af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre derudover. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var lige ved at faa Taarer i Øjnene over, at vi har forandret Bestemmelserne om Formueskatten i Loven af 1922, saaledes at de Nedsættelser i Formueskatten, der nu gives, naar Indtægten er under 4 500 Kr., bortfalder. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde bl. a., at den, der f. Eks. havde en Rente af 3 000 Kr. at leve af, skulde altsaa betale en Formueskat paa 121 Kr. eller 40 Kr. mere end efter den nugældende Lov. Efter den Opfattelse, som Venstre har af, hvad man kan leve af, synes jeg, det er underligt at blive saa rørt over, at den, der har en Indtægt paa 3 000 Kr. — det ærede Medlem mente, at det maaske var gamle Mennesker, der ikke havde andet at leve af end disse 3 000 Kr. —, skal betale 40 Kr. mere i Formueskat, thi dette Parti har jo gennemført en Aldersrente, som ligger umaadelig langt under disse 3 000 Kr. Jeg forstaar ikke, at man kan synes, at 3 000 Kr. i Rente at leve af er alt for lidt, det taaler ikke en Gang en lille Forhøjelse af Formueskatten paa 40 Kr., samtidig med at man

opretholder et Aldersrentesystem, hvorefter den højeste Aldersrente i København for en enlig Person, der er fyldt 65 Aar, er 690 Kr. og for et Ægtepar 1 164 Kr., medens den i Provinsbyerne er henholdsvis 522 Kr. og 964 Kr. og paa Landet 408 Kr. og 756 Kr. Naar det drejer sig om at yde Aldersrente til gamle Mennesker, er disse Beløb efter Venstres Opfattelse passende og rimelige, det kan Folk godt leve af. I alle de Kommuner, hvor vi har givet en ordentlig Aldersrente, skal vi nu i Morgen til at sætte denne Aldersrente ned i Henhold til Venstres Opfattelse af, hvad gamle Mennesker kan leve af. Men naar det drejer sig om en Formueindehaver, som kun har Renten af sin Formue at leve af, begynder Venstres Ordfører at ynke den, som har en Indtægt af 3 000 Kr., og som af denne Indtægt skal betale 40 Kr. mere i Formueskat end nu. Hvis Venstre og dets Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, ærligt mener, at den Aldersrente, vi yder, kan de vedkommende leve af, kan der jo tages langt mere end de 40 Kr. fra dem, der har en Indtægt af 3 000 Kr., og de paagældende efter Venstres Mening leve udmærket alligevel.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa nogle rørende Udtalelser om, at disse Ændringer vilde paalægge Aldersrentenyderne en lille, bitte Skat, og efter hvad jeg har set, er jo hele Venstrepressen saa forfærdelig rørt over dette Angreb fra Socialdemokratiets Ministers Side. Det kan jeg ogsaa godt forstaa. Naar man synes, at Indtægter paa 3 000 Kr. ikke taaler en Skat, som ikke paa langt nær vil berøre disse Indtægters Størrelse saaledes, at de kommer ned til den Aldersrente, der nu gives, kan jeg godt forstaa, at man mener, det er galt, men jeg har lidt ondt ved at tage det helt alvorligt, naar man er rørt over, at der lægges en lille Skat paa en Indtægt paa 3 000 Kr., og samtidig mener, at Mennesker, f. Eks. ude paa Landet, kan leve af en Indtægt, der er adskillige Gange mindre end disse 3 000 Kr. Vi er jo ikke uvillige til at forhøje den Aldersrente, de gamle har. Vi mener fra vort Partis Side, at det er en kummerlig Tilværelse, disse gamle har. Men denne Bestemmelse rammer jo mange andre end de gamle, som kun har Renten af en Formue at leve af, enten det nu er paa Land eller i By. Forholdet er jo det, at Folk mange Steder ude paa Landet har en Evne til at leve af næsten ingenting, men det er ikke alene dem, der kun har deres Formue at leve af, dem, der er blevet saa gamle, at de ikke selv kan skaffe noget